

ADAM SROKA

SYMFONIA LOKATORIS

 TEATR LUDOWY

ADAM SROKA

SYMFONIA LOKATORIS

część pierwsza **MIASTO TWOJEJ SZANSY**
część druga **HOTEL KORNISZON**
część trzecia **NO I CO?**

Brzydkie osiedle w grzesznym miejscu na opuszczonym i zapomnianym pastwisku bloków. Paskudna historia podblokowa, rozpisana na różne indywidua:

JA **Marcin Stec**

EDZIU **Krzysztof Górecki**

JADZIA **Barbara Szałapak**

MARZYCIELEK **Jacek Joniec**

DZIEWCZYNA **Dominika Markuszewska**

HYDRAULIK **Kajetan Wolniewicz**

BOGUŚ **Piotr Piecha**

JERRY **Jacek Wojciechowski**

NASZAGORZAŁKA **Małgorzata Krzysica**

CIOTKA **Jadwiga Lesiak**

PULOWER **Piotr Franasowicz**

ZAJEFAJNY **Jan Nosal**

GRYZIUŚ **Paweł Kumięga**

POLICJANT **Jarosław Szvec**

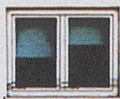
reżyseria **Adam Sroka**

scenografia **Sylwia Kochaniec**

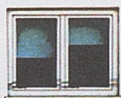
muzyka **Zespół COIL**

Krzysztof Ridan

inspicjent/sufler **Martyna Rezner-Bojdo**

316 premiera **Teatru Ludowego**
Scena Stolarnia 9 maja 2009

O SPEKTAKLU *SYMFONIA LOKATORIS*

Nasz spektakl jest obrazem małej społeczności w prowincjonalnym, dusznym blokowisku. Kreśli portrety ludzi, którzy zagubili się w swoim życiu - zapomniał o nich czas.

Nasi bohaterowie żyją pochłonięci swoimi małymi sprawami. Są dumni, mądrzy, barwni i ekscentryczni, choć zranieni swoimi małymi dramataми. I tak by to trwało, niezmiennie, nieodwracalnie, gdyby nie fantazja Edzia, osiedlowego guru...

Symfonia lokatoris to spojrzenie na Polaków z innej strony, wystawiamy ich na próbę poetyckości, poimy ich ideą, marzeniem, wyzwalamy w nich magię. Pragniemy świata szczęśliwego dla nich i dla siebie, bezradni, oszołomieni. I opuszczeni. Ale wolni w odkrywaniu nowych wrażeń i perspektyw współczesności. Jak mówi jedna z bohatererek, Jadzia, niespełniona śpiewaczka i nauczycielka muzyki: „Nasza sytuacja jest niepoetycka. Nie ma artystów, którzy piszą o beznadziejnym życiu zdechłych osiedli. Komu chciałoby się nas pocieszyć? ”

Podejmujemy wyzwanie milczenia - na ten temat. Przy najmniej w teatrze. Nowa Huta i jej nadchodzący czas daje nam do tego prawo i przestrzeń. I determinację, że nic nie jest oczywiste i czarnobiałe. Zwłaszcza losy ludzi. Ich emocje, a nawet oszukane nadzieje są zawsze prawdziwe i święte.

W naszej sztuce świat blokowiska jest swoistą projekcją młodego chłopaka. Odczytujemy ją dzięki jego wrażliwości i wyobraźni. Ja - który utracił swą tożsamość - zaczął stawiać pytania. Wiele pytań. Dla niego spotkanie się z bohaterami blokowiska jest oczyszczeniem się ze złych wspomnień, podróżą w stronę nowych możliwości. Nieoczywistych, dla nikogo nieznanym. Upojonych dźwiękami bardzo wrażliwej codzienności.

Pragnęlibyśmy, aby nasz spektakl jak trąba powietrzna zmiałał nastroje beznadziei i goryczy. I za Jadzią, jak i za naszą kompanią *symfonii lokatorów*, unosił nas w obszary rzeczy ważnych.

Gęstość i ciśnienie bloku – z boku. Krótsza ściana rozpruwa powietrze jak tytanik, który zarył w ziemię i tak zamarł. Z wyglądu lata dziewięćdziesiąte, osiedlowe, ale jakby na nowo ubarwione. Co widzę w tej rzeczywistości bliźniaczej (a stoję za pomarańczową, zgaszoną furgonetką, wychylając się nieco do przodu) – Ja, który przed chwilą wysiadłem z lokalnego autobusu? Ja ubrany wyjątkowo niezgrabnie, któremu pogulgotało się w głowie i porozrywało w pamięci? Liczne szeregi bloków, a bliżej: stalowe rurki nowego trzepaka, tablica pomarszczona ogłoszeniami, pojemniki na odpadki. Z prawej strony: oprócz banalnych, osiedlowych ławek, obok odrutowanego krzewu, jakieś powyginane tojtoje, fragmenty sterczącego z ziemi parkanu oraz coś, co mogło być kiedyś sprawnym mechanizmem z placu zabaw. Z lewej strony: skuter, pręgowana beczka, resztki po spalonej pagodzie ogniska. Na bezokiennej ścianie bloku: duży ekran – baner przedstawiający dziewczyny toples w oknie miasta, otulone jakimś napisem. Zza furgonetki przyglądam się ekranowi, jak co jakiś czas zmieniają się na nim obrazki różnych reklam. Jestem ubrany dziwnie, w nie swoich ciuchach...

W ciszy wieczoru słysząc osamotnione dźwięki wiolonczeli. Jakaś szarpiąca uszy sonata, poplątały się struny, zaplątał się smyczek.

Ludzie uderzają o przedmioty, trącają meblościanki, z rąk wypadają im drobne naczynia. Ciasnota. Symfonia lokatoris na głuche dźwięki, na drżące talerze i pęki kluczy. Na pochybel powszechnemu wypasieniu.

Dziewczyna stoi w oknie w tylnej ścianie bloku. Rozczesuje włosy, ustawiła się profilem. Milkną odgłosy otoczenia. Dziewczyna wysławia swój „chorał życia”, słowa się nie rymują, nie bluzgają. Robi się nawet przyjemnie. Ktoś ucisza napady czyjegoś śmiechu, z małej, ręcznej syreny przeciwpożarowej wydobywa się jodlujący, narastający jęk. Noc ugrzęzła w oczach ludzi, wysiadających własne historie. Charkot telewizorów w sąsiednich blokach wypełnia tło dźwiękowe. Noc podła, bezksiężycowa. Złośliwi mówią, że w W. nawet księżyc przysłania swój blask, żeby nie głaskać nim po policzkach osiedlowych wykolejeńców.

OSIEDLOWE TANGO

Adam Ziemianin

Osiedliło się osiedle
wystrzeliły bloki
zieleń wkoło zaraz blednie
żadne tu widoki

Goście tylko wódkę smolą
od samego rana
jeśli jedni już się zmęczą
wchodzi druga zmiana

Tango na dwie zmiany
tango osiedlowe
kto gość nie wiadomo
a kto jeszcze człowiek
Tango osiedlowe
nigdy się nie kończy
a jeśli osłabniesz
policzą ci kości
Tango osiedlowe

Obudziło się osiedle
bierze się pod boki
świeża forsa znowu będzie
byle do soboty

Śmierć szalona tutaj krąży
tania - na dwie zmiany
osiedlowe zatańcz tango
na nic wszelkie plany

ADAM SROKA urodził się w Krakowie. Reżyser, dramaturg, (dramaty: *Pod podeszwą buta*, *Trzy dni z rosółem* były drukowane w *Dialogu*, nr 9/2001, 4/2008), dyrektor teatrów: im. Kochanowskiego w Opolu, w latach 1996-1999 oraz Powszechnego w Radomiu, w latach 2001-2007. Twórca i dyrektor artystyczny między innymi: Tygodnia Sztuk Odważnych i Festiwalu Premier – Radom Odważny. Jako reżyser inscenizował własne adaptacje prozy: *Wilk stepowy* wg H. Hessego (Stary Teatr Kraków), *Kolejka* wg W. Sorokina (Teatr Ludowy, Kraków), *Sezon w piekle* wg A. Rimbauda (Teatr Dramatyczny, Warszawa), *Zestaw podróży do śmieci* wg S. Sontag (Teatr Rozmaitości, Warszawa), *Przemiana* wg F. Kafki (Teatr Nowy, Poznań), *Wariaci na lodzie, czyli sala nr 6* wg A. Czechowa (Teatr im. Kochanowskiego, Opole). Jest twórcą wielu autorskich przedstawień: *Dziady albo młodzi czarodzieje* wg A. Mickiewicza (Teatr w Opolu), *Kwiaty zła – zabawa wyśniona* wg Ch. Baudelaire'a (Teatr w Opolu), *Wesele* wg S. Wyspiańskiego (Teatr Ludowy, Kraków), *Kochanowia 2005* wg J. Kochanowskiego (Teatr Powszechny, Radom). Wystawił operę pt. *Europa* wg W. Blake'a na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej *Warszawska Jesień 2004*. Laureat wielu nagród artystycznych, m.in.: Grand Prix za reżyserię *Dziadów* na Ogólnopolskich Konfrontacjach Teatralnych *Klasyka Polska* (1998), I nagroda Ministra Kultury za inscenizację *Dziadów* w Ogólnopolskim Konkursie na Inscenizację Dzieł Polskich Romantyków (1999), Buława Hetmańska (Festiwal Zamość 2005). Wyreżyserował dla TV film wg własnego scenariusza pt. *Rondo variationis*. Jest autorem powieści pt. *Towarzystwo cudotwórców* (wyd. w Krakowie w 1996).

Osiedle Teatralne 34, 31-948 Kraków
tel.: 012 68 02 100, fax: 012 68 02 155
teatr@ludowy.pl
www.ludowy.pl

KASA BILETOWA DUŻEJ SCENY, Osiedle Teatralne 34
czynna: wt-pt 13.00-18.00, sobota 15.00-18.00
niedziela – 2 godz. przed spektaklem
tel.: 012 68 02 116

Dyrektor: **Jacek Strama**

Zastępca dyrektora: **Dorota Groszek**

Przewodniczący Rady Artystycznej:

Jerzy Fedorowicz

Kierownik muzyczny: **Krzysztof Sz wajgier**

Sekretarz literacki: **Maria Klotzer**

Koordinacja pracy artystycznej:

Katarzyna Kolanowska

Promocja i reklama:

Beata Strama, Jerzy Fedorowicz jr

Kierownik Biura Obsługi Widza: **Jerzy Fedorowicz jr**

Kierownik sceny: **Katarzyna Kolanowska**

Kierownik techniczny: **Zenon Maciak**

Oświetlenie: **Krzysztof Sysło, Jan Krawczyk**

Akustyka: **Krzysztof Kłyś**

Charakteryzacja: **Lidia Jargosz-Poręba,**

Garderobiane: **Anna Kalemba, Anna Szulia**

Rekwizytorzy: **Zdzisław Kowzuń, Ryszard Świstak**

Kierownik pracowni krawieckiej damskiej:

Danuta Szkarłat

Kierownik pracowni krawieckiej męskiej: **Zofia Maj**

Prace modelatorskie i malarskie: **Witold Krawczyk**

Prace tapicerskie: **Stanisław Kasprzyk**

Prace ślusarskie: **Edward Dyrda**

Redakcja programu: **Maria Klotzer**

Projekt graficzny: **mediadesign**
www.mediadesign.com.pl